

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poște și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

„Națiunea întreagă?”

În sfârșit începe a se face lumină. Nu mult va mai trece, și scopurile șovinistilor vor fi cu desăvârșire date pe față, într-unul nu sunt deja. Nu mult va mai trece, și toată lumea va cunoaște, ceea ce noi demult cunoaștem, că lealitatea și monarchismul lor, cu care atâtea vreme au amăgit țara și străinătatea, sunt vorbe goale, menite a servi de paravan intențiilor perverse și imorale de a exploata țara pe socoteala popoarelor conlocuitoare și a monarchiei întregi. Ear' îndată ce acestor intenții li-se opune cea mai mică rezistență, patrioticii, lealii și monarchicii șovinisti își pierd sârta, es din roluri și se dau pe față în toată nuditatea de ceea ce sunt: de revoluționari turbulenți, cărora nimica nu le este sfânt, dacă îi jignesc în lăcomia lor exploatare de țară și popoarele ei.

Incidental produs prin discursul principelui Schwarzenberg în ședința dela 23 Noemvrie a casei deputaților din Viena, a contribuit în măsură neașteptată ca să se facă această lumină.

Ce furtună de supărare în tabăra șovinistilor, fără deosebire de partid! Ce vociferări revoluționare! Ce emulație de a se arăta care de care mai aprig în profesarea celui mai extrem curajism! Curat ca și-când s'ar repeta timpurile rebelilor Rákoczy și Bocskay. Și pentru ce? Pentru că reprezentantul unui partid mare și influent din cealaltă jumătate a monarchiei a enunțat în ședința parlamentară, că starea de lucruri creată prin transacția dela 1867 și care a dat Maghiarilor atotputernicia de astăzi nu este definitivă și nemodificabilă.

Această constatare, dar' mai ales împiegurarea, că principele Schwarzenberg a vorbit de necesitatea creării unui contrapond față cu prea marea influență a Maghiarilor asupra sorții monarchiei și că ministrul-president contele Taaffe nu s'a vădut îndemnat să respingă acest „atentat” contra semintiei lui Árpád, i-a pus în picioare nu numai pe kossuthiștii revoluționari de pur sânge, dar' și pe lacheii periciunați și nepericiunați ai presii guvernamentale. Ba cu cât sunt mai periciunați, cu atâtea se arată mai teribili. Am vădut în nrul nostru de alaltăieri debutul archigvernamentalului și archipericiunatului „Pester Lloyd” în această privință. Limba-

giul ce acest onorabil a manifestat întru apărarea atotputerniciei maghiare amenințată este colosal, dar' pe oamenii inițiați în afaceri ungurești nu-i va surprinde deloc. Pentru că adevărul incontestabil este, că în realitate așa cum getă toți Maghiaro-Jidani politici și politiciastri, care conduc astăzi destinele regatului Stului Stefan.

Cu toții în la dualism, la monarchie, la dinastie și la stipulațiunile dela 1867, dar' numai cu gândul rezervat de a le „desvolta” în direcția independenței Ungariei. Cu toții sunt monarchici și dinastici, dar' numai câta vreme li-se lasă mâna liberă, ca să facă și să dreagă cum vor avé chef în această țeară și totodată să li-se împlinească toate poftele în armată, în politica externă și pe toate terenele politice și economice.

Dar' când celorlalte elemente constitutive ale monarchiei li-se face lehamite de lăcomiile ungurești, și se ved silite a cere să li-se pună o margine, respectându-se și interesele lor legitime și interesele obștiei din monarchie, atunci șovinistii visează „atentate” și amenință cu independența Ungariei, despre care cei mai leali mameluci află deodată, că nu este pretensiune revoluționară, ci un „drept istoric” al Ungariei.

Această amenințare de două ori au pus-o în anul acesta în circulație prin rostul lui „Pester Lloyd”. Odată când cu deputațiunea română la Viena, a doua-oară când cu discursul principelui Schwarzenberg. Ori-cât de măgulitor este a-i vedé pe Români puși de șovinisti într-o categorie cu înalta aristocrație din Austria, lucrul este foarte natural. Căci și demersul deputațiunii române a fost același protest contra omnipotenței maghiare, ca și intervențiunea nobilului principe. Și deputațiunea română a fost un elocuent exemplu despre necesitatea de a crea un contrapond aspirațiilor nebune ale saltimbancilor politice panmaghiare.

De aceea și atunci, ca și acum, guvernamentalii au isbucnit în amenințarea, că se vor reînțoarce cu toții la politica lui Kossuth și vor rupe toate legăturile cu Austria.

Să o facă și aceasta, dacă o pot. Însă contra unei mistificări de tot prea boacăna ce au comis cu acest privilegiu, trebuie să protestăm cu toată hotărârea. Asume „Pester Lloyd” în numele celor ce-l plătesc a riscat a susține, că în momentul ce în Austria se va face

încercarea de a schimba bazele transacțiunii din 1867, „toată națiunea ungurească va fi în tabăra stângei extreme”. Aici este mistificațiunea. Căci după confuzia de idei preconisată de înțelepciunea ungurească și inarticulată și în fatala lege a naționalităților dela 1868, tuturor cetățenilor Ungariei ni-se face onorul de a fi socotiți de mădulare ale „națiunii ungurești”. Va să dăcă în numele nostru al tuturor vestesc „Pester Lloyd”, că între anumite împiegurări ne vom afla în tabăra lui Kossuth.

Această afirmațiune este și obraznică și stupidă. Ea este o formală insultă la adresa celor 10 milioane de Slavi, Români și Germani, care în la naționalitatea lor, nu au nimic comun cu nebuniile șovinistilor și au documentat și în bine și în rău, că sunt popoare leale și credincioase în toată puterea cuvântului, ear' nu numai de ocazie, când le merge bine.

Poate așadar „Pester Lloyd” să vorbească în numele conaționalilor sei întru Árpád și întru Moisi, dar' pe noi să nu ne amestece în suspectul lor patriotism. Noi ne scim și ne simțim de supuși credincioși ai vechiului și glorioșului Tron al Habsburgilor și nimic nu perhorescăm mai mult decât tradițiile revoluționare ale Curuților și kossuthiștilor. Această o scie chiar și Kossuth foarte bine, ear' dacă s'ar întempla ca epigonii lui să o uite vre-odată, atunci pot fi siguri, că se vor întâlni totdeauna, cum s'au întâlnit și altă-dată cu un Jelačić, un Iancu și un Hurban...

Sciu însă în cele din urmă toți Maghiarii, că pentru kossuthismul nu sunt cătuși de puțin accesibile popoarele nemaghiare din țările Coroanei ungare. Și de aceea amenințarea, că vom fi toți în tabăra stângei extreme este mai mult fricoasă decât voincoasă. Nu doar' că s'ar pute realiza vre-odată asemeneaa grozăvenie, ci pericunatul calculează, că prințesa va intimidă pe cialaltă factori ai monarchiei, ca nu cumva să mai îndrănească a pune în discuție poziția actuală a maghiarimii și a cere reducerea ei la măsura cuvenită. Este un fel de ediție jidano-maghiară a ți-gănescului „seulați de pe mine că vè omor!” un fel de tipet de disperatie, care tocmai tradează că sunt strimțorați și că foarte bine înțeleg și dinșii, că nu sunt și nu vor fi vecinice stările de lucruri de astăzi.

Luăm act și așteptăm liniștiți ce ne va aduce ziua de mâine.

Dacă Maghiarii află de cuvință a pune în discuție forma actuală de stat a monarchiei, bine, noi nu putem avé nimic în contră. Ba mai ales trebuie să ne pară bine, căci ori-ce schimbare și din ori-ce pricină s'ar face în această privință, după toată prevederea omească aceea nu va fi în favorul maghiarismului. Puterea acestuia, care toată lumea o află deja prea mare, nu se mai poate mări, ci numai micșora.

Înainte dar'!

Procese politice contra Românilor. Astăzi (Marți) dl Eugen Brode a fost earșei (a cincea oară) citat înaintea judeului de instrucție. Din această instrucție aproape fără sfârșit și cu totul neobișnuită în procese politice, rezultă câte greutăți întâmpină chiar procurorul pentru a face guvernului pe voe și a formula o acuză!

Presa austriacă despre principele Schwarzenberg.

Cele mai multe foi austriace, binevoitoare guvernului, vorbesc în termeni foarte măgulitori despre discursul dela 23 Noemvrie al principelui Schwarzenberg. Cu deosebire foile oficiale îi recunosc atât talentul oratoric, cât și vederile de om de stat și moderațiunea cu care s'a pronunțat asupra celor mai înalte principii ale vieții de stat. Chiar și „Presse”, organul contelui Taaffe, se pronunță în următorul mod:

„Prințul Carol Schwarzenberg prin tendința sa preventivoare și prin limpedeimea expunerilor sale a surprins astăzi în mod foarte plăcut. Se vede că el tot nu rinvesce la gloria de a fi și a rămâne un Percy al partidului său.”

Față cu aserțiunea lui „Fremdenblatt”, că principele Schwarzenberg nu are dreptul să se pronunțe asupra raporturilor din Ungaria, serie organul Cehilor-betrâni „Politik”:

„Dacă „Fremdenblatt” neagă principelui îndreptățirea de a critica raporturile ungurești, noi trebuie să stăruim asupra dreptului fiecărui parlamentar austriac de a supune criticei situația de peste Leitha, atât în casa deputaților, cât și afară de aceasta. Dacă organul oficialului de externe crede că trebuie să se opună cu toată hotărârea părerii, că cestiunea avantajilor și dezavantajilor dualismului mai are trebuință de lămurire, și susține că în privința aceasta nu există cestiuni,

acestea toate fiind regulate pentru totdeauna în constituție, apoi noi trebuie să constatăm în modul cel mai hotărât, că formațiunea dualistă nici-decum nu însemnează un arangament definitiv între Cis și Trans. Îndrăm în această privință la tendințele de drept de stat din parlamentul unguresc. Peste tot întreagă situația actuală din Ungaria este un protest viu contra prezentării oficiale în colorii trandafirii a stărilor de lucruri. Sau crede în adevăr cineva, că Austria se va mulțumi pentru toate timpurile a plăti 70%, și a avé numai 30% de influență politică în monarchie?

ADRESE DE ADERENȚĂ

pentru

Dr. LUCACIU.

Dela Giula s'a trimis dlui Dr. V. Lucaciu următoarea adresă:

Dlul Dr. Vasile Lucaciu, apostol și martir al Românișmului la Șişesci.

Admirăm tăria spirituală și curajul cu care în fața vrășmașilor Tăi — și ai noștri — judecători din Dobrița apărându-Te, ai apărât întreg neamul românesc apăsător de nedreptățile ne mai suferibile ale guvernării ungurești!

Te salutăm, Părinte, pentru atitudinea și energia dovedită până aci întru aplanarea drepturilor noastre naționale și cetățenești! dorind ca acestea, spre mângăierea și îmbărbătarea noastră, în aceste zile grele și în viitor să rămână neclătite!

Neamul românesc se bucură de Tine, și lauri cu care Te încununază pentru viteză în luptă: Dragostea nemărginită și deamna lui recunoștință sunt!

Înainte numai, căci focul vestal al simțimintelor Tale nu va pute fi stins de marea turburată a șovinismului, nici nobilul Tău suflet închis de ugle temnițelor!

Focul simțimintelor Tale și de acolo ne va încălzi; ear' sufletul Tale cu noi va fi pururea.

Vreau Ungurii să se despărță de noi? Nu vor pute, căci cu Tine în temniță vom fi noi!

Vreau să Te înrobească? Nu vei fi rob, căci aici între noi liber vei fi Tu!

Înainte numai! Și să nu uite nici un chemat pentru apărarea drepturilor noastre că:

Unde-i unul nu-i putere,
La nevoi și la durere,

Unde-s doi puterea crește
Și dușmanul nu aporește!

FOIȚA „TRIBUNEI”.

„Eine Trilogie”.

II.

(Urmare.)

Amicul Delavrancea se întreabă și acum și se va întreba multă vreme când a scris el Lene (Fauleit) despre care vorbesce dl Dr., și împreună cu noi s'a minunat cum a apărut romanul sau „Parasiti” în Noemvrie 1891, când el l'a sfârșit în August 1892 și deabia acum corectează primele coale de tipar (pag. 214). Ce mai călan al viitorului este și dl Rudow! Nu ce ai făcut, nu ce faci, dar' până și ce vei face, scie. D sa scie tot.

De altminteale dl Dr. nu se îndoesce de nimic: preface planul lui Despot-Vodă spunând memoriei lui Alexandri că așa trebuia să fie făcut (pag. 183); servesc de naș colonelului Bengescu Dabija făcându-l să se nască în 1837 la Tirgul-Jiului, când colonelul s'a născut în București la 1844; spune că în actul I. din „Pygmalion”, regele declară război Cartaginei, când tocmai Cartaginea trimite să declare război lui Pygmalion; găsece că în această tragedie este Papageessimismus (pag. 185); numesc pe dl Nicu Ganea un Papageessimist (pag. 145); ortografează numele franceze cum îi place, ear' nu cum sunt ortografiate ele (pag. 108) și scrie Bucureștii nici nemțesc nici românesc, ci Bucureșch, ceea ce va să dăcă lipsă de polițetă internțională; numesc personagiile de care vor-

besce numai cu inițialele, bună-oară L. und V. (pagina 97) și sfârșesc prin a băga și pe Eliade la sfârșit printre ai d-sale Papageessimisten.

Domnul Rudow nu se miră de nimic, adevădă nu, mă înșel, se miră odată la pag. 148 când, vorbind de poetul Petrino și citând versul în care poetul spune că cerul i'a fost dușman, domnul Rudow se întreabă: cum poate cerul să fie dușman unui om care a moștenit un milion? După domnul Dr. cu milionul faci să tacă și inimă, și durere, și iubire.

Eată pentru ce spuneam la începutul acestei recenziuni că opera domnului Rudow e șăgalnică și veselnică. Cum o să te superi pe un om înzestrat cu atâtea calități și care se apucă să înalțe un monumentum aere perennius din Bonboanele și Saloanele pacnicii foi „Familia” a dlui Vulcan.

Nu se face astfel istoria literaturii unui popor oare-care, și nu cu cunosințele ce posedă domnul Rudow despre sentimentele adevărate și reale ale neamului nostru românesc se poate înjuga cineva la o asemenea lucrare.

Pecat de munca autorului, de indoitul patronagiu, de indoita colaborare! Ar fi putut să ese o carte care să fi fost cetită cu adevărat folos în Germania și într'alte țeri de limbă germană. N'a eșit. Pecat!

Es war so schon gewesen;
Es hat nicht sollen sein.

G. I. Ionescu-Gion.

III.
O restaurațiune.

Post-scriptum la articolul dlor Șăineanu și Gion.

Isav dară vëndă întâietatea sa lui Iacob, și-l dete Iacob lui Isav până și fierțură de linte. Genesca XXV.

Mé simt dator a apăra sciința germană contra dlui Rudow, apărând pe dl Rudow contra criticei române.

Negreșit, cartea intitulată „Geschichte des rumänischen Schrifttums” este un scandal în sciința germană, o sciință care mi-a fost totdeauna atât de dragă, o sciință în care istoria literală fu agurată de Schlegel și Gerwinus, de Koberstein, Scherr, Menzel. Dnii Gion și Șăineanu, fiecare din câte un alt punct de vedere, stigmatisează cu tot dreptul această pretinsă istorie a literaturii române, arătând amândoi abia o mică parte din nenumeratele nădrăvănii cuprinse într'însa. Așa este; dar' cine e cel vinovat?

Eu cred că singura vină a dlui Rudow este că, ademenit de perspectiva unei subvențiuni, a permis să-i cerceteze și să-i îndrepteze cartea dnii Iacob Negruzzi și G. Bogdan: „durchgesehen und ergänzt von I. Negruzzi und G. Bogdan”. Dacă censorii erau nise bărbați mai altminteale, ei ar fi răspuns tinărului german: lasă-te, dle, că nu te pricepi. În loc de aceasta, cercetând și îndreptând, tocmai d-lor, iubitul meu coleg dl Iacob Negruzzi mai cu seamă, a putut și a trebuit să adauge multe greșeli peste greșelile autorului. Înzadar ni-se spune pe pag. 232, că acele adașuri nu trec peste două la

sută din carte: „die Ergänzungen nur ein, höchstens zwei hundertstel des Werkes ausmachen”, căci e cu puțință ca până și această nostimă comptabilizată să fie tot din peana dlui Iacob Negruzzi, căruia dl Rudow nu i'a refușat nimic, absolut nimic. Și apoi deoare-ce vorbesce numai despre adașuri, „Ergänzungen”, și nici o vorbă de revizuire: „durchgesehen”, prin care dl Iacob Negruzzi putea să steargă cu toptanul tot ce va fi fost bun la dl Rudow?

În ori-ce caz, așa cum ni-se înfățișează cartea, totalul cade pravilnicește în sarcina celor doi giranți, pe răspunderea cărora ministerul instrucțiunii publice din România, neștiind nemțesc, s'a potocnit de a subvenționa pe dl Rudow.

Nu e vinovat dar' nici diletantul prusian, nici guvernul românesc, ci sunt vinovați dela tâlpi în sus și dela crescet în jos, numai domnii Iacob Negruzzi și G. Bogdan; ba încă s'ar pute dăce că nici dl G. Bogdan nu e vinovat, fiind un nu se scie cine, literat necunoscut chiar în istoria literaturii pe care o revinesce și pe care poate că nici a cetito măcar, ci este vinovat singur-singurel dl Iacob Negruzzi, profesor la universitatea din București, membru al „Academiei-Române” și deputat: „Professor, Akademiker und Abgeordneter”, după-cum îl vedem pus pe fronsispiciul cărții.

Dl Iacob Negruzzi e vinovat, când ne asigură că dl Maiorescu este un Lessing: Lessing poetul, Lessing dramaturgul, Lessing archeologul, Lessing autor al lui „Laokoon” și al „Inteleptului Nathan”, Lessing sublimul

optimist din „Die Erziehung des Menschengeschlechtes”, Lessing piticior la cele două volumașe pessimiste de „Critick” (nu Logick) și de „Logick” (nu Critick); ba ceva mai mult, ni-se mai destăinuie că domnul Maiorescu e nu numai Lessing, dar' mai are încă și un cap de Napoleon cap de Napoleon!

Dl Iacob Negruzzi e vinovat, când ne spune că „Vasile Pogor nu este tocmai Alexandri, dar' totuși . . . ?”

Dl Iacob Negruzzi e vinovat, când vorbesce cu serioșitate în patru locuri despre operele dlui Samson Bodnărescu, uitând numai doară de a-l face un Goethe cu cap de Cesar.

Dl Iacob Negruzzi e vinovat, când contemplează printr'același fantastic telescop dă dl Naum și o mulțime de alte quasistele din aceeași quasi-constelațiune.

În sfârșit, dl Iacob Negruzzi e vinovat când, înfundat într-o asemenea nebuloasă, nu vede nimic afară din ea, sau pe toate le vede alandala.

Într'un singur punct psihologic deșăvovătesc întrucâtva chiar pe domnul Iacob Negruzzi și anume atunci când domnia-sa se lasă a fi lădat cel puțin nemțesc. Ce-i drept, domnul Iacob Negruzzi nu spune că

1) Pag. 138: „Beides (Scharfblick und noch mehr Muth) besitzt in hervorragendem Masse (wie schon aus seinem Napoleonskopfe zu sehen) Titu Maiorescu . . . verdient deshalb als der rum. Lessing an ersten Stelle besprochen zu werden.

2) Pag. 144: „Wenn auch kein Alexandri, ist doch Vasile Pogor, ebenfalls einer der bedeutendsten”.

Peară tirania și vrămașul!
Trăiască anteluptătorii cauzei noastre
naționale!

Trăiască Dr. Lucaciu!

Grila, 26 Noemvrie 1892.

Lie Voniga, Ilie Marian, George Russu,
George Pantea, George Bodea, Ilie Mișcuța,
George Ardelean, D. Voniga, Ilie Pomuș,
Ioan Albu, Gregoriu Suciș, Petru Cefan,
Petru Vlăduț, Lazar Chereșlădan.

Afară de telegrama „Acțiunii Liberale”,
s'a mai trimis din Craiova Drului Lucaciu
și următoarea:

Drului Lucaciu,

în Șifesci.

„Causa pentru care luptăm este
mare și sfântă; plini de admira-
ție, îi trimitem, în numele Cra-
iovei, cordialele noastre felicitări.
Înaintea cu aceeași tărie de voință
și voți triumfă!”

P. Chișu, avocat; I. Cheșian, avocat;
Gogu Stănescu, deputat; I. A. Miteșcu, ad-
vocat; A. Nicolaid, avocat; Const. A. Mi-
tescu, avocat; C. Filipin, avocat; I. Paz, ad-
vocat; I. Budurescu, avocat; A. Varlam,
advocat; G. Vlădian, avocat; S. Marinescu,
advocat; C. Alexian, avocat; Em. Drăgo-
escu, avocat; N. P. Guran, avocat; P.
Pescicu, avocat; Em. Niciu, avocat.

Încă o coadă la toporul unguresc.

Baia-mare, 26 Noemvrie n.

Din ocaziunea suspendării d-ele ofi-
ciu prin episcopul de Gherla a scumpului nostru martir
național Dr. V. Lucaciu, și din motivul per-
tractării din Dobrișin, de noi de toți bine cu-
noscută, fruntașii alegători din comuna Groși,
cerul pretorial al Băii-mari, au publicat în
„Tribuna” nr. 242 o declarațiune de
aderență.

Cui a fost această adresă și spini văt-
mători pentru patentatul renegeat Magurân
Lăszlô, notar cercual al cercului Mocirei,
care pătca că s'a născut din părinți români,
pătca că a supt lapte dela mamă română!
Din nimio poporul român l'a ridicat la starea
în care se află acum, și ea pe un demon și
vipera îl nutrește la sinul său. Eată că l'a
dus odinioară un poporan din comuna Ocidiș
față în față: „Die, nu te mărl! Adă-ți aminte
că ai venit la noi pe un cal alb rău, așa în-
cât amândoi v'ati legănat de foame, și mâncai
la masă frecată de-ți pirliau grumazii”.
Eăr' acum cutează nerușinatul de el a se fali
cu epitetul strigător la cer, că „*Ein vagabond
es ist fahmnaht als Istene*”. („Eu sunt D-deul
celor cinci sate ale mele”). Nu se îndestule-
lesce nefericitul de el cu tiranisarea popo-
rului, care cu durere e silit a-l ține cu su-
doarea sa, ci dă mână de ajutor la ascuțirea
pumnalului, care vrămașii neîmpăcați ai noștri
se pregătesc a-l înfige în corpul scumpei
noastre națiuni. Eată fapta lui mărășavă.

Din cei 45 Groșeni subscriși în decla-
rațiune prin însuși judele comunal, care de-
semena e subscris în declarațiune, pe 25 înși
l'a adunat cu forța la 23 l. c. n. fără citație
pe cancelaria sa din Baia-mare, amenințând
pe judele că de cumva pe acestia nu-i aduce
la dînsul, își perde oficiul și averea. Judele
spărit l'a satisfăcut dorința amenințând pe
oameni grozavi și fugărindu-i către Baia-mare.

este — bună-oară — an. Voltaire cu cap de
Genghis-khan, dar' nu ni-o spune nu dînt'un
paroxism de modestie, ci poate numai ai
numai pentru-că se încurcă el însuși în ale-
gera paralelelor, fiindcă în domnia-sa mai este
și Heine, mai este și Uhland, mai este și
Schiller, și cine mai scie cine!

Grozav e dl. Maiorescu, grozav e dl.
Pogor, grozav e dl. Bodnărescu, grozav e dl.
Naum, dar' și mai grozav e dl. Iacob Negruzzi,
aici ascultați!

ca erou, d-sa ouceritor nu este, însă
a fost altă-dată în tinerete un mare duelist;
„groszer Fechter” (p. 146), ceea-că e bine
să se știe în istoria literaturii române;
chiar posibile sale cele juvenile, unele
deja la Heine: „sein Vorbild Heine”, sunt
plăpânde, spirituale, gentile, reușite: „*chamach-
tend, geistreich, hübsch, gelungen*” (p. 146);
mai târziu d-sa a scris nise balade
puternice: „*kräftige Balladen*”, unele la
Uhland: „*an Uhland erinnernd*”, în care
dădă sunt defecte aceleași defecte, se află și
la Schiller: „*gilt dasselbe von den Balladen
Schillers*”, baladele amândurora — Schiller
și dl. Iacob Negruzzi — oferindu-ne de o
potrivă frumoșii sculpturale: „*Marmorschön-
heiten*” (p. 173);

apoi bucata d-lui Iacob Negruzzi in-
titulată „Miron și Florica” este unica idilă
cu care se fălesce literatura română: „*das
einsige Idyll des rumänischen gerühmt*” (p.
173);

ce să mai dîcem însă despre „Copii de
pe natură”, care sînt fără comparațiune și
mai reușite: „*ungleich gelungen*”, astfel că

Atunci renegatul notar la cei adunați li-
dîs: „Acum ați gătat, fiindcă voi prin numita
declarațiune v'ati răsculat în contra Împăra-
tului, în contra ministerului, în contra Papei
dela Roma, în contra episcopului și în contra
legilor. Veți ave a plăti o pedeapsă de 5—6
sute fiorini, veți fi duși la Dobrișin și veți
perde averile, veți fi alungați din satul vostru
și veți vor spânzura ca pe cei din 1848”.

Pretorul cercual pe 6 din ei l'a luat
la interogator, și fiind deja terorisați, l'a silit
să fasioneze, că declarațiunea publicată s'a
făcut fără învoirea lor. Despre aceasta s'a luat
și protocol; tot aceste întrebări li-s'au pus și
celorlalți.

Deoarece-ce pretorul nu cunoaște limba
poporului român, lucru prea firesc că inter-
pretul a fost Magurân Lăszlô. Nu s'au îndes-
tulat pretorul și numitul sificiar cu epitetele
cele mai blamatoarea la adresa scumpului no-
stru martir Dr. V. Lucaciu, care e pătca a le
reproduce fiind eșite din gură de șerpe, ei au
și altă intențiune: a lipsi adică de pânea de
toate dîile pe braval învățător Paul Lupan
din Groși, ca pe scriitorul numitei declara-
țiuni, dimpreună cu patru pruncuți, mlădișe
pline de nădejde ale arborelui națiunii, și a
discredita preoțimea și pe învățători înaintea
poporului.

Am scris acestea, ca tot Românul ade-
vărat pe rînd să înceapă a cunoaște ce șerpi
nutresce națiunea română la sinul său.

Spicuri din foile maghiare.

Uneltirile și întreaga goană a studen-
ților maghiari din Dobrișin în contra studen-
ților români a luat proporțiuni atât de sâlb-
tice, încât corpul profesoral a fost silit să în-
cerce a pune capăt infamiilor. Vor în chipul
acesta să salveze măcar o parte din renumele
de oraș civilizat ce-l avea până acum Do-
brișinul.

Astfel corpul profesoral a cassat toate
hotărârile ce studenții maghiari au adus în
contra celor șese studenți români și printr'un
așig' publicat pe tabla institutului reformat a
interzis de aci încolo ori-ce demonstrație.

Nu mai acum însă corpul profesoral se
poate convinge de șovinismul turbat ce s'a
infiltrat în tinerime: ea nu numai că nu
voesc să țină socoteala de sfaturile profeso-
rilor, dar' a început acum să demonstreze
chiar și în contra profesorilor.

Se înțelege, că și de astă-dată cei-ce dau
semnalul demonstrației, sînt diariștii maghiari:
toate diarele din Dobrișin blamează a
decisul corpului profesoral privitor
la „*irakbuzirea sentimentelor tinerimii*”
(adeacă interdicerea goanei în contra Româ-
nilor).

Între altele „*Debreczeni Hirlap*” dela 26
Noemvrie publică două coloane întregi de
batjocuri și ocări la adresa profesorilor cole-
giului reformat, care oprind tinerimea ma-
ghiară dela demonstrațiuni în contra Româ-
nilor, s'ar fi pus în calea „nobilei izbucniri a
focului național” ce încăldesce pe descendenții
din Dobrișin ai lui Atila.

Bine că procurorul nu-i acasă de tra-
dare de patrie. Căci dacă au fost buni
patrioți cei care au năvălit asupra Româ-
nilor din Turda, Șimleu și Arad, eăr' dl.
Lucaciu care a protestat contra acestor bar-
bări trădători de patrie, atunci nici pro-

dinaintea lor se întunecă până și romanul
„*Mihail Vereanu*” (p. 173—74)!

de aci, în genul epistolar, în genul
aforistic, în genul satiric, dl. Iacob Negruzzi
primează asupra tuturor; „*ist vor allen zu
nennen*” (p. 190);

mai încolo, să nu uităm operele cele
teatrale ale dlui Iacob Negruzzi, care toate
sînt minunate: „*am besten gelungen*”, —
sînt minunate până și „*Zeffemele*” (p. 186)
și în fine, după apoteosa „*Zeffemele-
lor*”, pentru-ca figura d-lui Iacob Negruzzi
se ne apară și mai mitologică, d-sa este
unicul om în lume care nu s'a născut într'un
siuror an, ci printr'o miraculoasă spinte-
cătură drept la mijloc între doi ani: „*zwi-
schen 42 und 43 ist Jacob Negruzzi zu Jassi
geboren*” (p. 146)!

Dl. Maiorescu=Lessing—Napoleon, dl.
Pogor=mai mai mai Alexandri, dl. Naum—
Bodnărescu et C-ie metamorfosați în luceafări,
până și pe dl. Burlă.

Semibovunque virum, semicirumque bovem,
devenind „foarte temeinic”, „*sehr gründ-
lich*”, și apoi deasupra tuturor fălșind în-
comparabilul autor al „*Zeffemelelor*”, pe când
sărmanii neicădași ai acestor feți-logofeți se
vîd ca vai de ei: unii ghemuiți în nise
hăpuri homeopatie, alții expuși la o lumină
ruptă și falsă, ruptă din nesciință și falsă
din spirit de gașcă; — eată în ce se cuprinde
istoria literaturii române, „revădută peste tot
și completată — „*durchgesehen und ergänzt*”
— de către dl. Iacob Negruzzi! (Va urma.)

ferorii colegiului reformat — făcînd același
lucru ca Dr. V. Lucaciu — nu pot fi acu-
sați de altă crimă decît aceea a trădării de
patrie.

Deschiderea corpurilor legiuitoare din România.

Foile din București sosite nouă
astăzi aici publică următoarea relație
despre deschiderea corpurilor legiuitoare
române:

Astăzi a avut loc deschiderea corpurilor
legiuitoare.

Toate stradele dela palat la metropolie
erau decorate cu steaguri și înțesate de lume.

La orele 11 l. p. S. S. metropolitul
primat, încungiurat de înaltul cler, a oficiat
un Te-Deum, la care au asistat ministrii și
autoritățile civile și militare.

La orele 12 M. S. regele și A. S. R.
principele Ferdinand s'au așezat la cameră.

O companie din reg. 6 de infanterie cu
musica și drapelul dîl onorurile militare.

Maiestatea Sa intră în sala adunării,
încungiurat de ministri și de casa Sa civilă
și militară, și dă cetire mesagiului regal.

Această cetire este des întreruptă de aplause.
Tribunele diplomatice, ale damelor, ofi-
cială, publică au fost complet pline.

După cetirea mesagiului, Maiestatea Sa
părăsesce sala și este reconduc de ministri.

Eată mesagiul pe care M. S. regele l'a
cetit cu această ocaziune:

Domnilor senatori!

Domnilor deputați!

Deschidînd astăzi a doua sesiune ordi-
nară a reprezentanții naționale în nise im-
pregiurări atât de îmbucurătoare pentru na-
țiunea română și dinastia Mea, simt o plăcere
de a Mă vedea încungiurat de aleșii țerii.

Căsătoria apropiată a iubului Meu ne-
pot, moștenitorul Tronului, care se va sîr-
bători chiar în cursul anului acestuia, este
un eveniment fericit dela care țeara așteaptă
asigurarea viitorului său. Legăturile ce această
cununie formează între casa Mea și casa
ilustră a Marii-Britanii și Irlandei vor întări
și desvolta relațiunile amicale, folositoare pen-
tru toți, ce din vechime se află întocmite în
amîndou popoarele, englez și român, și pe
care nici un conflict de interese nu le-a tur-
burat vre-odată. Tînăra principesă, care
peste cîrînd va soei în mijlocul nostru, simte
pentru noua ra patrie iubirea și devotamentul
nedespărțit de frumoasa misiune care o aște-
aptă pe pămîntul României.

Relațiunile noastre cu puterile străine
sînt din cele mai amicale. România, prin
corectitudinea sa în raporturile internaționale,
prin moderațiunea sa, prin dorința neștrănu-
tată de a păstra Europei, în marginile puter-
ilor sale, neprețuitele binefaceri ale păcii,
a devenit un factor stimat în concertul eu-
ropean.

Primirea strălucită și cordială ce M'a-s'a
făcut anul acesta în călătoria Mea la curțile
din Londra și din Viena este o dovadă viasă
de prețel ce se pune pe amicitia noastră și
de buna situațiune a statului român.

Conflictul ce regatul Greciei a creșut
că trebuie să-l ridice într'o afacere relativă
la nise interese private, de competența in-
stanțelor judecătorești, nu e de natură a atinge
această situațiune. În această cestiune Ro-
mania n'a făcut decît să mențină drepturile
sale de stat suveran, pe care este hotărîtă a
le apăra în contra ori-cui, fără provocare,
dar' fără slăbiciune.

Nimio dar' nu va împedeca representa-
țiunea națională de a urma și de aci înainte
în deplină liniște, fără șovăire, opera însem-
nată a reorganizării serviciilor publice.

Budgetul statului pe exercițiul viitor se
află pregătit și va fi imediat supus deliberării
d-voastre, pe deplin echilibrat, în stricte
limite ale mijloacelor sale normale, fără a fi
nevoie de a ne mai recurge la resurse extra-
ordnare sau la nise imposite, deși a trebuit
să se prevadă însemnate sporuri de cheltueli
la diferitele departamente.

Crescerea continuă a veniturilor statului,
datorită dezvoltării firești a așvției țerii, pre-
cum și unei regulate și scrupuloase gestiuni
a financelor publice, ni-a dat și pentru ul-
timul exercițiu închis un excedent de aproape
12 milioane, care împreună cu excedentele
anilor trecuți, lasă la dispoziția tesaurului, pe
diua de 30 Septemvrie trecut, o sumă de peste
22 milioane lei.

Judecînd după aceste rezultate și după
încasările efectuate în primele șase luni ale
anului curent, este probabil că și exercițiul
1892—1893 se va încheia în condițiuni destul
de favorabile spre a-și pute acoperi sarcoi-
nele cu propriile sale venituri, așa încât re-
sursa extraordinară de 3,887.000 lei, ce s'î
acordat în anul trecut din excedent, să rî-
mîndă neîntrebuintată.

Importanța însă ce au dobîndit diversele
servicii financiare, din faptul chiar al desvol-
tării veniturilor fiacului, reclamă imperios re-

organizarea lor pe o scară mai largă și, în
acest scop, guvernul a pregătit proiectul ne-
cesar, care se va supune d-voastre împreună
cu proiectele asupra comptabilității publice și
asupra modificărilor de adus în organizarea
înaltei curți de compturi.

Pe lîngă aceste legi, care sînt menite
a așeza pe baze mai raționale întregul nostru
sistem financiar, se vor mai aduce în delibe-
rarea d-voastre și unele din proiectele care
fac parte din lucrarea întreprinsă pentru re-
formarea impozitelor existente și a mijloacelor
de constatarea și perceperea lor; acestea sînt
deocamdată modificarea legii de constatare și
percepere și revisiunea legii patentelor. Dea-
semena se află pregătit și proiectul pentru
crearea unei bănci agricole, destinată a aduce
proprietarilor mari aceleași înlesniri, care au
fost asigurate micilor cultivatori prin înfiin-
țarea creditelor agricole.

Pentru a pute duce la un bun și repede
sfîrșit reforma administrativă începută în se-
siunea trecută, guvernul Meu va prezenta in-
dată proiectele de lege relative la revisiunea
legilor: sanitară, comunală urbană, comunală
rurală și județiană, legii pentru reorganizarea
poliției și înființarea gendarmeriei rurale.

Pe lîngă reformele administrative se
simte trebuința unei îmbunătățiri a legii ju-
decătoriale de ocale, care va pune această
instituțiune și ca funcțiune și ca competență
mai la îndemîna populațiunii rurale. Ter-
minînd cu această lege reorganizarea magistra-
turii, va fi timpul să supunem la un nou studiu
părțile dovedite defectuoase din codicele noas-
tre civile și criminale.

În ministerul de domenii reforma șco-
lelor profesionale se impune ca o condițiune
a progresului pe cale economică, și ministrul
Meu la acest departament va supune d-voastre
un proiect, în care se face o parte egală ce-
rințelor teoriei și ale practicei. Tot ca condi-
țiune de progres se prezintă reforma tocmel-
lor agricole. Fără a vătămă libertatea abso-
lută a învoelilor, ea va contribui a face mai
intime raporturile de muncă dintre marea și
mica proprietate pe care este basată în bună
parte averea și puterea statului. De un in-
teres mai mic, deși fecund în învățăminte,
este statistica căreia l'a se va da prin o orga-
nizare completă posibilitatea de a pune în evi-
dență avîntul economic ce a luat țeara, arî-
tîndu-ne totodată și părțile acelea ale activi-
tății naționale, care au nevoie de o energică
îmboldire. Deși s'a făcut mult, rămîne încă
mult de făcut, — și faptele trecutului trebuie
să fie un îndemn pentru toți de a sporî ac-
tivatea prezentului.

Înmulțirea căilor noastre ferate a dat un
avînt puternic agriculturii și industriei; și sa-
crificiile ce țeara a făcut pentru înființarea
lor sînt justificate prin prosperitatea și înflo-
rirea localităților ce dînsule străbat. Nu mî
îndoesce că domniile-voastre veți acorda gu-
vernului Meu toate mijloacele de care se
simte încă nevoie pentru completarea rețelei
de drumuri de fer. Pentru-ca toți contribu-
abili însă se poată profita din ființa căilor
ferate, această lucrare trebuie completată prin
crearea unei rețele întinse și bine chibzuite
de șosele. Lipsa acestora se resimte de țeara
întreagă. Experiența făcută într'un pîtrar
de secol ni-a dovedit că mijloacele create de
actuala lege a drumurilor sînt neîndestulte
pentru construcția lor într'un timp
scurt și în mod tracic și metodic. În acest
scop ministrul Meu de lucrări publice va
prezenta domniilor-voastre, în această sesiune,
legea drumurilor. Va aduce asemenea în
debaterea domniilor-voastre legea corpului
tehoic și a organizării ministerului de lu-
crări publice, ambele menite a asigura buna
și repede aplicatiune a legii drumurilor și a
statorniciei bazele diferitelor servicii depen-
dente de acest departament.

Ministrul cultelor și instrucțiunii publice
va supune desbaterilor domniilor-voastre le-
gile relative la învățămîntul primar, secun-
dar și superior. Aceste legi vor așeza pe
baze sănătoase creșterea generațiunilor vii-
toare și vor asigura astfel mersul înainte al
națiunii.

Legea clerului mirean și a seminariilor
va răspunde unei cereri așa de des expri-
mate și va asigura bisericii române condiți-
unile necesare pentru împlinirea și de aci în-
ainte a înaltei și sfînte sale misiuni.

Asemenea ministrul afacerilor străine vî
va prezenta o lege de reorganizare a servici-
ilor sale.

Printre proiectele de legi ce vî va pre-
senta ministrul Meu de răboiu cele mai de
căpetenie sînt acelea destinate a asigura mij-
loacele necesare spre a reorganiza sistemul
reangajărilor gradelor inferioare, în scop de a
forma un cadru tare de suboficieri.

Odată cu reorganizarea cavaleriei, care
se va efectua după aprobarea budgetului anu-
lui viitor, putem dîce că toate elementele ar-
matei noastre au primit o formă ce va rî-
mînd mult timp statornică, rămînd numai
a le întări progresiv în fiecare an, potrivit
cu mijloacele de care vom dispune.

Instrucția armatei este pe o cale de pro-
pășire sigură; concentrările anuale se fac
cu multă ordine și regularitate, și modul cum
contingentele de rezervă și oamenii concediați
rîspund la chemările ce li-se fac, dovedesce
că sentimentul datoriei către țeară este adînc
săpat în inimile ostașilor.

Țeara se poate răzima cu încredere pe
vitejia lor.

Domnilor senatori!

Domnilor deputați!

Cîmpul unei munci roditoare e astăzi
deschis înaintea domniilor-voastre. Toate ra-
murile activității naționale reclame demult
îmbunătățiri menite a da un avînt și mai
puternic prosperității publice, de care cu
drept cuvînt avem a ne fericii cu toții. Adu-
nările actuale vor continua, sînt siguri, în
actuala sesiune, marea lucrare începută de
dînsule și împinsă așa de departe, mulțumită
patriotismului lor și rîvnii neobosite ce au
arîtat pentru binele și mărirea scumpei noas-
tre țeri.

Dumneșeu să binecuvinteze lucrările
domniilor-voastre.

(Urmează semnăturile ministrilor.)

Expoziția de vite la Avrig.

(Raport special al „Tribunei”.)

Avrig, 16/28 Noemvrie.

Comuna noastră, care pîrea a se fi
înmormîntat decodată cu George Lazar în
ceea-ce privește viața națională, a fost ieri
în viață mișcare. Conformîndu-se invitații
comitetului reuniunii de agricultură din Sibiu,
fruntașii de aici au arangiat o expoziție de
vite cornute: vaci, junice, viței și oi. Deși
timpul a fost foarte aspru, un frig neobișnuit
de mare pe această vreme, deși unii dintre
așa dîsa „intelligență” de aici din spirit de
clîcă condamnabil nu au depus aici un zel
în a îndemna pe sătenii să participe la ex-
poziție, totuși mulțumită ostenselor dlor frați
Maxim și a notarului comunal, ajutați și de
harnica învățătorie locală, totuși la expoziție
au participat peste 40 proprietari țărani atât
din Avrig, cât și din Săcădate. Poate
că participau toți sătenii, dacă unii răuvoitori
și pîsmăreți nu ar fi împîrsiat scirea, că
se face nu expoziție unde se se premieze
vitele, ci o conscriere a vitelor, pentru a le
pune bir. Reușita expoziției a fost însă o
sdrăvenă desmîșnire și nimicire a uneltirilor
de așa soi.

Ca să reviu însă, trebuie să spun, că
comitetul central din Sibiu nu a binemeritat
comunei noastre numai prin inițiativa ce a
luc de a arangia aici expoziția, ci multă
laudă merită mai ales pentru faptul că nu a
pregătit pe timp atât de aspru a veni să
vadă și să prezideze expoziția. Astfel au
venit președintele comitetului, dl. Eugen Bro-
te a membrii din comitet dl. Comșa, P. Ciora,
Victor Tordășianu și Sabin Barcianu.
Zeloșii membri ai reuniunii precum și iubitorii
de propagîrea economică a poporului românesc
au fost așteptați de întreaga obște a satului.
Când au intrat în sala cea mare a școlii
noastre, un puternic „să trăiască” l'a întim-
pinat. Preotul nostru Maxim a binevenit
apoi în termeni călduroși pe neobositul pre-
ședinte al reuniunii precum și pe statul maior
care l'a însoțit. Dl. Eugen Brote a răspuns
binevențării preotului nostru, asigurîndu-l,
că întotdeauna va socoti de cea mai sfîntă
datorie a sa, a nu se simți nici-odată obosit
când vorba e de interesele clasei noastre
țărănești în particular și ale poporului romî-
nesc în general. A mulțumit pentru buna
primire și „și-a exprimat părerea de bine
vedînd că Avrigenii cu atîta plăcere au
rîspuns la apelul comitetului central. Numărul
mare al sătenilor aici adunați îl ia cu o
garanție că pe viitor Avrigul are să-și elupte
un post de onoare, un loc fruntaș între
satele din comitatul Sibiu.

Ocupînd loc loc la masa pregătită anume,
s'a constituit apoi biroul și juriul care să
prezideze și să judece asupra vitelor expuse
și premiilor ce se vor acorda. În juriu s'au
ales, pe lîngă dnii Ioan Maxim și Coman,
țărani fruntași din Avrig, Boița, Săcădate,
Sebeșul-de-jos și Tălmăcel.

Juriul odată constituit, s'a dus afară la
fosta grădină Bruckenthal, actualmente pro-
prietate a dlui Vasile Maxim, preot, unde era
locul expoziției.

După o examinare minuțioasă, care a
ținut mai bine de 3 cîsuri, juriul s'a întors
dela grădină eăr' la școală, unde a procedat
la clasificarea vitelor expuse și aflate demne
de premii.

Întocmindu-se lista, dl. Eugen Brote a
deschis ședința publică, la care a fost de față
nu numai sătenii care au expus vite, ci toți
din comună.

Într'o cuvîntare populară, dl. Eugen
Brote a arîtat însemnătatea acestei dîle, când
pentru întâia-dată s'a arangiat în Avrig un
lucru cu desăvîrșire nou: expoziție de
vite. Prin cuvîntele convingătoare și adesea

Pentru redacțiune responsabil: **Andrei Baltes**

Am onoare a aduce la cunoștința publică, că mi-a sosit dela Marea-Neagră o cantitate mare de

pesce sărat

de un gust foarte bun și plăcut. Prețul unui chilogram **1 fl. 60 cr.** Se capătă loco gara Brașov și la cerere expedez și prin poștă pe lângă rambursă. Afară de aceea dispun de o mare cantitate de cel mai bun și mai fin **uleiu de morun** pentru destilat. Prețul unui chilogram **15 fl.** [6205] 1-2

Cu deosebită stimă

A. V. Sfetescu în Satulung (Săcele)
lângă Brașov.

A apărut:

Clara Milică

Novelă

de
I. Turghenev.

Traducere din limba rusă

de

Enea Hodoș.

Institut Tipografic în Sibiu.

A eșit tocmai de sub tipar:

HOMO SUM.

ROMAN

DE

GEORGE EBERS.

Prețul 1 fl. sau 2 lei 50 bani.

Institutul Tipografic în Sibiu.

„ARDELEANA“

institut de credit și de economii, societate pe acții în Orăștie.

AVIS.

Institutul de credit și de economii „ARDELEANA“, societate pe acții în Orăștie (Szászváros), Piața-mare nr. 2 și 4 în casele proprii, primesce

depuneri spre fructificare

sub următoarele condițiuni:

- depuneri făcute la a căror ridicare nu se recere abdicare cu 5%;
- depuneri făcute cu condițiunea de a se anunța ridicarea lor cu 5 1/2% și
- depuneri făcute pe timp mai îndelungat de către biserici, școli, corporațiuni culturale ori cu alt scop de binefacere cu 6%.

Depuneri, ridicări sau anunțări se pot efectua și prin poștă. Orăștie, la 1 Noembrie 1892.

Direcțiunea.

INSTITUT TIPOGRAFIC ÎN SIBIU.

Se află de vânzare:

Plicuri oficioase

adresate: direcțiunii financiare, — oficiului de dare r. u., — tribunalului reg. ca judecătoria a cărților funduare, — scaunului orfanal comitatens, — primăriei comunale, — judecătoriei cercuale, — protopretorului cercual.

Formular	közseg előljáróságától.		mărimine 14 X 21 1/2
	Sz.	A tekintetes	
	megyei árvaszéknek		
	Hivatalból.	Portomentes.	
	ügyben.		

100 bucăți 50 cr.

Institutul Tipografic din Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călimdarul Poporului

pe anul comun

1893.

Anul VIII.

SIBIU.

„Institutul Tipografic.“

Numai 20 cr. exemplarul.

Numai 20 cr. exemplarul.

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1893. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Correspondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrelor. — Autoritățile bisericesci în Ungaria. — „Făr de noroc“, novelă de Ioan Russu-Sirianul; „Femeia numai după urs nu se duce“, poveste. — „Economic“, Ceva despre pâine; Un nou pom prețios; Cât costă urina? Curățirea pălăriilor de păslă; Care găină când produce ouă multe. — Poezii: „Vântul“, de G. Coșbuc; „Craiu ielelor“, de Goethe, trad. de S. P-u; „Cortegiul“, de N. Tincu; „Mistica“, de N. G. Radulescu; „În copilăria mea“, de M. Grigoriadi de Bonachi; „Ca astăzi“, de Veronica Micle; „Poet și critic“, de G. Coșbuc. — Partea hașlie: Reporter modern; Un lăudăros; Nu-i de vină; Calcă-a popă; Tiganul și iepuroaica. — Doine populare. — Tîrgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România. — Inserate.

Vîndătorilor se dă rabatul cuvenit.

Asortare în abundență
de
STOFE la MODĂ
și de doliu
metrul dela 35 cr. în sus
satine dublă.

STOFE
pentru
haine de bărbați și de copii
metrul dela fl. 1.40 în sus.
Lățimea 150 cm.

Barcheturi și cretoane
de spălat.
Chiffone, pânzărie,
Olanderie.

TRUSOURI
complete pentru mireasă.
Comandarea
a tot felul de albituri și chindiseală.
Prețuri moderate.

Prăvălie nouă de modă.

Isvorul cel mai ieftin de cumpărat.

Am onoare a aduce la cunoștința P. T. public, că am deschis în piața de aici o prăvălie cu manufactură, modă și Kunst-Galanterie, dispunând de un deposit bine asortat cu articolele aici menționate. Practicând mai mulți ani pe piațe mari în străinătate, sunt în plăcuta pozițiune a sta cu cele mai renumite fabrici în legătură, astfel năsuința mea este de a servi P. T. public cu articole cât se poate de solide și ieftine.

Cu distinsă stimă

[5445] 6-20

Schuster Sándor în Deva

Casele dlui Moldovan Sándor în piața.

MUSTRE
trimitem cu plăcere și în provincie.

Mantile de dame și Paltoane.
Corsete (miedere) mufuri și căciulițe,
Jupoane și Cămăși
de dame.

Jucării de copii.

Cadouri pentru Crăciun.

Pălării, cămăși, mănuși și încălțăminte
de dame, bărbați și copii.
GHETE
de bărbați dela fl. 3.20 în sus.

Sub-îmbrăcăminte
sistem Jäger
pentru bărbați, femei și copii
deasemenea ciorapi și mănuși.

Tot felul de
lucruri începute de mână.
Articole de galanterie
Flori de decorat și cununi.
Ploiere și umbrele.

Asortiment bogat
de
învelitoare și decoruri pentru haine.
Mare magazin
de catifea și peluche.

Basmale de Berlin,
haine pentru copii, perdele.
Tot felul de covoare,
velințe de pat și mese.